

Posamezna štev. v Ljubljani in Trstu 4 vin.

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. zjutraj, ob ponedeljkih ob 5. zjutraj.
— Naročnina znaša: v Ljubljani in upravništvu mesečno K 1—, z dostavljanjem na dom K 1:20; s pošto celoletno K 18—, polletno K 9—, četrtletno K 4:50, mesečno K 1:50. Za inozemstvo celoletno K 28—.
— Telefon številka 118.

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Izven Ljubljane in Trsta 6 vin.

Uredništvo in upravništvo je v Frančiškanski ulici 8. Dopi se pošiljajo uredništvu, naročnina upravništvu. Neprankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. Za odgovor je priložiti znamko.
— Telefon številka 118.

Manifestacijski shod v Mestnem domu.

(Konec.)

Nato je nastopil kot tretji govornik

g. tržni nadzornik Ribnikar.

Politika narodno-napredne stranke se je zavzemala od nekdaj za vsa slovenski narod, za vsa njegova kulturna in gospodarska stremelja. Njen program je bil in je povzdiga kulture, gospodarskega in političnega napredka slovenskega naroda.

S tega stališča nam je presojati dosedanje delovanje narodno-napredne stranke, s tega stališča pa gre tudi ocenjevati delovanje bivšega občinskega sveta, katerega zastopniki so vsi pripadali narodno-napredni stranki. Bivši občinski svet je bil tudi nekaj političen barometer, ki je točno in odločno reagiral in zavračal krivice ali nasilstva proti našemu narodu, pa naj so ta prihajala od te ali one strani. Ne bom se spuščal v podrobno naštevaje zaslug narodno-napredne stranke v bivšem občinskem svetu, konstatirati hočem le eno neovrgljivo dejstvo in to je resnica, da je narodno-napredna stranka bila tista sila, ki je iztrgala Ljubljano iz rok zagriženih nemških klerikalcev in napravila iz nje čisto slovensko prestolico, na katero s ponosom gleda ves slovenski narod. (Živahno odobravanje.) Težak je bil boj za čisto slovenski značaj Ljubljane.

Leta 1867. je bil slovenski župan

Costa

zaradi malenkostnih prepirov kot župan suspendiran in občinski svet razpuščen. Sledila je doba nadvlade nemškutarstva. Od tedaj pa se je vršil tudi boj za občinski svet. Leta 1882. je bil izvoljen zopet Slovenec, naprednjak, za župana našega stolnega mesta, leta 1883. pa je narodno-napredna stranka pometala zadnje ostanke nemškutarstva iz občinskega sveta. (Klic: Živela narodno-napredna stranka!)

Tudi Nemci so bili takrat priprani, da jim je v Ljubljani zapela zadnja ura, — ne samo v Ljubljani, marveč na celim Kranjskem.

Kmalu nato pa se je pojavilo — kakor naročeno — prvič sistematično razdirajoče delo naših klerikalcev. Nastopil je katoliški Mahnič s svojo trditvijo, da je

narodnost greh!

(Ogorčeni klici: Fej!) Mahnič je bil menda imenovan za škofa za plačilo, da je začel v našem narodu širiti to krivo vero in oznanjati evangeli nenarodnega in protinarodnega rimskega klerikalizma. Posledice tega izdajalskega početja so se pokazale prav kmalu in se kažejo v polni meri danes, ko načelujeta klerikalni „Slovenski ljudski stranki“ škof Jeglič in dr. Šustersič. Vse klerikalne organizacije so postale popolnoma breznarod-

ne, edino cerkvene, ultramontanske. Tudi dr. Šustersič, voditelj klerikalne stranke je samo orodje škofa Bonaventura in posredno rimskega papeža! (Klici: Tako je! Res je!)

Na eni strani je klerikalna stranka pod kuratelo rimskega papeža,

na drugi strani pa pod kuratelo

kranjske šparkase.

Škof hodi v Rim po svete k papežu. Papež pa pozna le svetovno, kozmopolitsko, klerikalno politiko. Prepovedal je duhovnikom vtiati se v gospodarske organizacije tudi takrat, če bi bilo to v korist narodu. To isto politiko zasledujejo tudi naši duhovniki. Vsa politika naših klerikalcev je

hlapčevsko-rimska politika.

(Velikansko ogorčenje.) Naši klerikalci nikdar v politiki ne vprašajo kaj je korist ljudstvu, kaj dobro za narod.

Kaj prija in ustreza klerikalizmu in naj to še tako škoduje slovenskemu narodu, na to vprašanje odgovarjajo naši klerikalci in po tem tudi uravnavajo svojo politiko. Ljudstvo, narod služi klerikalcem le kot sredstvo v dosego njih klerikalnih namenov. (Odobravanje. Ogorčenje.)

Ozrmo se le nazaj na septemberske dogodke; klerikalci so bili, ki so izdali slovenski narod iz judežve groše iz kranjske šparkase in po cerkvah so agitirali tedaj za to nemško podjetje. Klerikalci pa so bili tudi, ki so izdali svojega lastnega človeka, kaplana Kopitarja, samo, da se škof ni zameril nemški kranjski šparkasi. Nesramnejše žalitve slovenskega naroda in tudi cerkve si ne moremo misliti, kakor je bila ta žalitev, in zato ne zasluži ta izdajalska družba drugega, kakor da ji vsak pošten Slovenec obrne hrbet.

Jasen dokaz je, da je klerikalna stranka v zadnjih letih ponižna sužnja papežstva na eni strani, na drugi pa sužnja nemškega narodnega sveta. To kaže njihova politika v državnem zboru. Že pri sprejetju volilne reforme v državni zbor so napravili narodno izdajstvo nad koroškimi Slovenci. Izdali so narodne interese kranjskih Slovencev, ker so dali peščici Kočvarjev svoj državnozborni mandat. Vsa politika naših klerikalcev v državnem zboru v zadnjih letih ni drugega kot najostrejša narodno izdajstvo (veliko ogorčenje). Izdali so naše vseučiliške zahteve (klic: novih 320 milijonov so nam naprtili). S svojo hinavščino in zavratnostjo pa so osramotili Slovence pred vsemi Slovani. (Ogorčeni klici: Pred celim svetom.)

Pokazala je to politika naših klerikalcev, ki jo uganjajo v deželnem zboru. Tudi tukaj so volilno reformo tako napravili, da je ostalo nedotaknjeno nemško veleposestvo, dočim so oškodovali

ž njo narodno-napredno stranko in slovensko stvar sploh. Posledica klerikalne politične moči v državnem in deželnem zboru je edinole ta, da vlada sedaj na Kranjskem neznošni

klerikalno-nemški sistem.

Nič nam ne more tega osvetliti v tako bengalični luči kakor ravno imenovanje, ki smo jih doživeli v zadnjih dneh. Načelnik našega deželnega sodišča je postal Nemec, državni pravdnik v Ljubljani zagrižen Nemec, v Novem mestu se nam obljubuje nemškutar s Štajerskega, na pošti imamo najbolj zagriženega klerikalca ravnatelja, na vseh kranjskih gimnazijah zagrižene pristaje klerikalne stranke, oba slovenska deželna nadzornika pojedeta v kratkem času v pokoj, saj tako se govori po Ljubljani, in na njih mesto pride ta zagrižena klerikalca ali pa nemškutarja. — Nemci so dobili pod vlado klerikalne stranke nemškega deželnega šolskega nadzornika Belarja, dobili so svojo gimnazijo, Huthov zavod je dobil pravico javnosti za svojo preparandijo, istotako nune. (Nepopisno ogorčenje.)

Klerikalci pa stezajo svoje umazane kremplje tudi po ljudsko-šolskem učiteljstvu in ni jim dosti, da šikanirajo in mučijo napredne učitelje, kjer jih le morejo, postavili bi najraje same učiteljice, ker imajo večino teh s svojim nezasišnim terorizmom veliko ložje v svojih pesteh.

Tako se vrši v naši deželi čisto sistematično poklerikaljenje in germanizacija po uradih od zgoraj navzdol po šolah pa od spodaj navzgor. (Ogorčeni klici: Izdajice, to je delo „Slovenske ljudske stranke“!)

Preidemo na drugo polje. Vsem je znano, kako so skušali očrniti ti splošni izdajalci slovenski narod lansko leto, češ, da je narod veleizdajnikov. Očrnili so Slovence, in na našem narodu ostane pega, da se najdejo med nami bratje. (Klici: Fej, taki bratje!) ki podkupljeni delajo v propast svojega lastnega rodu in ga ovajajo izmišljenih dejanj višjim in najvišjim krogom. Najbolj pa so očrnili našo belo Ljubljano. (Fej!) To so prijatelji Ljubljane! Nezaslišna krivica pa je, ki so jo storili klerikalci Slovincem, in to je

volilna reforma za Ljubljano,

ki odpira Nemcem pot v občinski svet, iz katerega so jih z velikanskimi žrtvami združeni Slovenci pred 30 leti postavili pod kap.

Brez boja

so prišli Nemci zopet v občinski svet, dasi sami niso mislili, da bi mogli še kdaj igrati kako vlogo v našem občinskem zastopu, in mar je mogoče, da se narodnemu sovražniku kar poudari več mandatov? (Klici: Ne! Kravja kupčija!) Tudi jaz pravim,

da ne! Zato čisto po vsej pravici uredim, da je bila naša Ljubljana Nemcem prodana, judeževi groši pa leže v blagajni „Slovenske ljudske stranke“.

(Ogorčenje, ki se je dvignilo pri teh besedah med občinstvom, je bilo tako, da bi privoščili najneznatnejši figi v klerikalnem taboru, da zanese vtisk tega protesta med klerikalne kimavce.)

Pa to še dolgo ni vse. Nemci qodo skušali igrati jeziček na tehtnici. (Ogorčenje: Nikdar! Ne smejo!) in brezdvomno je, da bodo zahtevali na magistratu

dvojezično uradovanje,

(Ogorčenje) zahtevali bodo, da se postavijo na magistratu ljudje kakor kak Reinthaler ali Schmutzthaler ali pa recimo Schweinthal, ali kakorkoli se imenujejo ti ljudje. (Veselo.) Nemci bodo to zahtevali, klerikalci podpirali. Saj vemo, kakšno načelo je proklamiral klerikalni veljak Jarc, češ, da mu je nemški uradnik ljubši kot slovenski, ako je naprednjak. (Ogorčenje.)

Dosedaj niso igrali Nemci v mestnem občinskem svetu nobene vloge, od sedaj pa bodo dvigali lahko svoj protest in ga bodo klicali v svet s pomočjo „Slovenca“ in svojih nemških časopisov ter slikali svetu, kakšno nezaslišana krivica se godi Nemcem v Ljubljani, Pa Nemci bodo na podlagi teh mandantov, ki jih dobe v občinskem svetu Ljubljanskem, napeli tudi vse svoje sile, da pospešijo

kolonizacijo Nemcev

in sistematično ugonobo slovenski živelj v Ljubljani. Do sedaj so vedeli, da ne morejo priti nikdar do nobene veljave, sedaj pa bodo nemški trgovci izganjali iz svojih trgovin slovenske nastavnice, tovarnarji bodo odslovili slovenske delavce in na njih mesto bodo prišli nemški delavci, nastavljenji in uradniki. Nemški šefi bodo preganjali Slovence, nove nemške banke pa, ki se ženase lučujejo pri nas, te bodo s kapitalom pospešile kolonizacijo Nemcev v Ljubljani. (Klici: Tega so vsega krivi klerikalci, ti izdajalci! Fej!)

Čim več klerikalcev pa pride v ljubljanski občinski svet, tem pomembnejši jezikček bodo Nemci na tehtnici te korporacije. Zato pa je dolžnost vsakega zavednega Slovence, da po svojih močeh pomaga izpodbiti tla klerikalcem. V nedeljo mora zmagati edina zastopnica slovenskih narodnih interesov, mogočno bo zmagala naša narodno-napredna stranka! (Dolgotrajno odobravanje in pritrdjevanje.)

Kot četrti govornik se je oglašil g. deželni poslanec

dr. Triller.

Še teden dni in izvojevana bo odločilna bitka za bodočnost Ljubljane. Topovi stoje v pozicijah, vojaštvo je

porazdeljeno v bojne čete, puške so nabite in jutranja zarja vstaja nad Ljubljano ter kliče na boj za njene pravice. Od dveh strani besni boj proti napredni stranki, na dve strani se bode branila naša postojanka, na dve fronti se bojevali naši hrabri vojščaki. Na eni strani stoji klerikalni teror, oni, ki zastruplja vse naše gospodarsko in rodbinsko življenje, ki hoče napraviti iz naše bele Ljubljane molžno kravo za svoje

bankerotno deželno gospodarstvo.

Boj, neizprosni boj bo proti stranki, ki izkazuje Ljubljani svoje zaničevanje s tem, da je postavila v svojo kandidatno listo za prihodnje občinske volitve najpuhlejšje kričace in širokoustneže, ki imajo samo namen izžemati in oškodovati Ljubljano, kjer jo le morejo. (Ogorčeni protesti proti klerikalni listi.)

Na drugi strani pa se nam bo treba bojevati proti Nemcem, proti onim, ki jih je zavednost Ljubljanskega meščanstva pred 28 leti pred prag občinske hiše postavila, katerim pa je klerikalno izdajstvo zopet odprlo mestno posvetovalnico.

S tem pa so klerikalne izdajice napravile, da bo zavladal v Ljubljani poleg gospodarskega boja v občinski hiši še narodnostni boj.

Trd bo boj, a cena je visoka.

Narodna napredna stranka bo mogla v prihodnjem občinskem svetu zastopati le tedaj v polni meri interese meščanstva, če bo prišla v občinski svet tako številna, da bo mogla vsak hip preiti preko klerikalnih predlogov na dnevni red. Le tedaj bo mogoče narodno-napredni stranki brez drugih ozirov delovati v prid mesta, če ji ne bo treba sklepati nobenih kompromisov, le tedaj bo mogoče tudi uspešno gospodarsko delo, katerega so vsi sloji ljubljanskega prebivalstva tako kravvo potrebni.

Pravijo da hočejo imeti le kontrolo nad delovanjem naprednega občinskega sveta. Vse napredne naprave, ki so bile res napredne, so ostale vedno pod

kontrolno javnosti,

nasprotno pa klerikalci še do danes niso položili računov o napravah in zbranem denarju, ki je bil namenjen v občekoristne namene. Nadalje pa je še veliko vprašanje, kolike vrednosti je kontrola takih ljudi, kakršne ima naša nasprotna stranka na svojih prvih mestih. Imeni Kregar in Stefe nam govorita dosti. — Tudi nemška kandidatna lista je v tem oziru precej podobna.

Samo za škandale in prepire jim je ter za izstradanje vsega naprednega življa v Ljubljani.

V rokah voličev je, ali naj ostane Ljubljana napredna trdnjava in središče Slovenije, ali pa naj postane

liberalno-klerikalno-nemški konglomerat.

Govornik poziva nato še vse navzoče na podrobno delo v tekočem

LISTEK.

MICHEL ZEVACO:

Most vzdihljajev.

Roman iz starih Benetk.

Mislím, da se ne motím, ako jih cením na dvatisoč mož, ki so danes vsi pokorni tistemu človeku in so sklenili obširno zavezníštvo med seboj.

— Pravcata armada! je vzkliknil veliki inkvizitor prestrašen.

— Ta beseda je na mestu. Veliki poglavar — gospodar, kakor ga imenuje vsi — je pravcat poveljnik armade, ki se mu je posrečilo uvesti med temi neukrotljivimi ljudmi takšno disciplino, da se niti eden izmed njih ne bi upal delati za svoj lastni račun. Tri mesece je potreboval, preden je dosegel ta uspeh!

— Tri mesece! ... Njegova moč mora biti velikanska! In njegovo orožje je strašno! ...

— Da, gospod: njegovo orožje je beseda!

— Beseda!

— Ta človek govori in pridobiva celo najodurnejše nature. Govori jim reči, ki jih zmedo do dna duše. Govori jim o neodvisnosti, o svobodi, o zavajevanju ...

— Kako mu je ime? ... Kako je ime temu človeku, Sandrigo? ... Povej in resnično, velika bo tvoja zasluga za republiko!

— Takoj, gospod. A dajte, da vam povem, kak je načrt tega poglavarja. Zasledil sem ga s prisluškavanjem, premišljanjem in primerjanjem. Tu, gospod ne gre več za roparsko družbo. Vse, kar delajo, se godi po načrtu. Poglavar cení tega in tega kneza ali vojvodo toliko in toliko tisoč srebrnjakov; ena četa se odpravi ter prinese naznačeno vsoto brez beliča več ali manj. Gospodar ima svojo zakladnico; žal, da nisem mogel izvedeti, kje se nabaja ... S to armado, z ladjo, ki jo ima, z vsotami, ki se nabirajo — kaj mislite, kaj hoče storiti ta človek?

Dandolo je vztrepetal.

— Polastiti se hoče Benetk, gospod! Gorje vam! Jaz, razbojnik, vas moram svari, da republika ni bila še nikoli v taki nevarnosti: ako vi ne umajete tega človeka, bo on vas lovil!

— Kako mu je ime? ... Kako mu je ime? ...

— Potrpíte! Najprej ime tistega, ki je postal glavár moje čete ...

— Torej?

— Skalabrino, gospod!

Dandolo je silno prebledel. Umolknil je. Zdaj mu ni bilo več treba vprašati, kako je ime onemu, drugemu! Tisto ime je tudi takoj zagrmelo v njegovi duši!

— In vrhovni poglavar vseh čet, je končal Sandrigo, se imenuje Roland Kandiano!

— Usoda! je zamrmral veliki inkvizitor.

Torej Roland Kandiano ni bil za vekomaj odstranjen iz Benetk, kakor je upal on, odkar je tisto noč zabodel in vrget v morje tajnega policista, ki mu je prišel ovadit begunčevu skrivališče! In ta umor je bil torej zamen: zdaj je prišel že drugi, da mu ovadi Rolanda!

— Naprej! mu je klical usoda. Za ceno izdajstva, z zločinom, si si kupil oblast! In zdaj se ta oblast drži tvojega telesa, kakor Nesovo oblaci! Naprej! Skliči Svet Desetorice! Vrni se v noči brez spanja, ko te bo dramil neprestani tvoj kes! Naprej! Treba je, da zagradiš človeka, ki te je ljubil in te klical svojega očeta, in ki si ga ljubil ti sam kakor rodnega sina! ... Naprej, Dandolo! Zagotovi svojo oblast. Veiki inkvizitor si — to je volk! Ravnaj kot volk in kot veliki inkvizitor! Naprej! Ovadi Rolanda, stori, da pogine pred očmi tvoje hčere, bodi mu povrhu vseh krivic še strašen sodnik! Tvoja hči te bo preklinjala, tvoja hči bo umrla od gorja, toda ti boš mogočnejši, nego si bil katerikoli, kajti rešil boš republiko! ...

Dandolo je ustnice so zaigrale v nekakem trpkem smehu. S pogledom, polnim srepega obupa je pogledal razbojnika, ki se je čudil njegovemu molčanju in vedenju. Vstal je ter si obrisal čelo, ki je bilo vse v potokih mrzlega znoja. V prvem bipu je vprašal samega sebe, ali naj ne bi popadel pištole, ki je bila ostala na mizi, ter ubil Sandrigo, kakor je ubil tajnega policista. Toda skomizgnil je z ramami. Čemu? ... Neizogibnost se je morala dopolniti! Treba je bilo, da prej ali slej ugonobi

Rolanda Kandiana, sicer pride dan, ko vstane on pred njim te mu zakliče:

Zločinski oče, kaj si storil s svojo hčerjo? Kaj si storil z menoj? ...

Naglo se je obrnil k Sandrigo.

— Pravkar si izkazal republiko in meni veliko uslugo, je dejal z bridkostjo, ki je bandit ni razumel. Preostaja samo še, da poveš, kakšno nagrado zahtevaš, ker praviš, da ne maraš zlata!

— Gospod, je dejal Sandrigo, gotovo boste poslali par stotnjak, da se polaste Rolanda Kandiana in Skalabrino?

— Gotovo, je dejal Dandolo z negotovostjo.

— Vidite, zaradi Rolanda Kandiana je nepotrebno.

— Zakaj? je vprašal Dandolo, tresoč se že naprej v pričakovanju odgovora.

— Zato, ker je Roland Kandiano v Benetkah: treba vam ga je samo prijeti.

— Kje je? je vprašal veliki inkvizitor, ves v obupu.

— Tega ne vem. Toda, je dodal Sandrigo z usmevom, vaši tajni policisti so mi znani dovolj, da lahko rečem: preden minejo trije dnevi, bo Roland Kandiano v vaši oblasti.

Dandolo si je oddahnil. Tako mu je ostajalo vsaj par ur, da je mogel premisliti in se odločiti.

— Kar se pa tiče mojega plačila, je povzel razbojnik, boste videli, da vam ne bo povzročilo velikih stroškov. Kadar bo Roland Kandiano najden, in bo znano, kje se skriva tu v Benetkah, hočem jaz imeti vodstvo ljudi, ki jim bo poverjeno, da ga primejo.

— Ali je to vse? ...

— To je vse, gospod, je dejal Sandrigo z mračnim glasom. Ostaja pa še Skalabrino.

— Česa zahtevaš zaradi Skalabrino? Govori!

— Zahtevam, da stojim poleg krvnika in mu pomagam pri opravi, kadar bo Skalabrino usmrčen. Imam mu povedati to in ono reč, ki bo imela svojo pravo veljavo šele na šafotu.

— Kar zahtevaš, se bo zgodilo. A zdaj — kje te najdem, če bi te potreboval?

(Dalle)

zadnjem tednu ter se obrača koncem svojega govora zlasti na

ženstvo.

Naj trpi 23. t. m. poklek, naj trpi rodbina, skupna blaginja naj jim bo voditeljica in v tem znamenju bo izvojevala zmago tudi

narodno-napredna stranka.

Po zaključnih besedah g. nadsvetnika Višničarja so zaorili spontano glasovi himne

„Hej Slovani!“

na kar se je jelo občinstvo počasi in v vzornem redu razhajati.

Veličasten manifest je bil ta shod n porok, da mora biti

zmaga naša,

če store le vsi, ki imajo v to moč svojo dolžnost.

Iz slovenskih krajev.

Iz Škofje Loke. Katoliški zavod za dekleta. V našem mestu je neka takozvana Toni, ki se že veliko let bavi s tem, da ima šolarice na stanovanju in tudi domačini pošiljajo svoja dekleta v ta „ekstrakurz“, Toni je znana tercijalka, ki kaj rada moli in spravlja denar za nezaluge svojega zavoda. Pa to je končno njena zasebna stvar. Ali način posebne vrste vzgoje na tem zavodu zasluži, da pride v javnost. V majhni zaduhli sobi, kamor nikdar ne posije žarek solca, so deklice natlačene, kot slanički v sodu. Zjutraj na vse zgodaj se prično roženkranske eksercije. Po polurnem klečanju utrjena dekleta se prično učiti na glas. Če greš tam mimo, misliš, da si kje pri kakih norišnicah. To pa se Toni mora pustiti: zdelajo pa dekleta pri njej. V samostanski šoli zadostuje, če otrok pove, da pri Toni stanuje; otrok zdel razred, če kaj zna, ali pa ne. Kako pa je z znanjem pri otroku v takih razmerah se učecem, to si lahko vsak sam predstavlja. Dekleta nimajo nobenega razvedrila, Komaj iz šole domov, že se nadaljuje hrumeči pouk v sobi, zvečer po roženkranski ekserciji takoj spat v postelje, kjer leži v dveh zaduhlih sobicah po 12 do 16 deklic. Vprašamo šolske oblasti, ali je to človeško? V tako „prisilnico“ pošiljajo — to je najbolj žalostno — ponajveč tisti starši svoje uboge otročice, ki se pri vinu radi trkajo na prsa, mi smo naprednjaki in ne podpiramo klerikalcev. Šolske oblasti dovoljujejo tej vzgojiteljici tudi posebne vrste disciplinarnega postopanja. Nekoč je neko deklico z volovsko žilo tako pretepla, da je bilo dekletce vse višnjevo po telesu. Tepla jo je z žilo, kamor je padlo. Slavni šolski svet, v katerem sede katoliški možje Sinkovec, Kavčič i. dr. ali je res, da ste tej vzgojiteljici dali to dovoljenje? In vidva, slavni okraj, in deželni šolski svet, kaj pravita vidva na to, ali je vama kaj znan ta najnovejša vrsta katoliški zavod za dekleta starišev, ki tako vzorno skrbijo za svoje otroke: — G. dopisnik blagovolite nam javiti, če ta katoliška vzgojiteljica ni dobila primerne premije pri sodišču. Ured.

Splošni pregled.

Konec viničarske vojske. Po vsej pokrajini, kjer so se vršili izgredi, se nadaljujejo aretacije. Prijeli so že nad 100 ljudi, ki so jih zasačili pri požiganju ali pri razbijanju. Viničarji se izgovarjajo, da so bili nahujskani.

Menih Ilodor še vedno straši v ruski javnosti. Nahaja se sedaj v Jam-

ricinu vsled carjevega povelja. Tam pridiguje zoper oblasti. Sveti sinod je razžaljen, ker mu ni pustil car v tem vprašanju samostojno nastopati.

Vstaja v Mehiki. Pri Aqua Prieta so trčile skupaj vstaške in vladne čete. Razvnel se je hud boj. Vladne čete so bile poražene. Vsled tega so tudi Združene države pomnožile svoje čete. Tudi v notranji državi dobivajo vstaši zopet več moči.

V Lodzu je policija zasledila 4 teroriste. Nastal je boj, ker se teroristi niso hoteli udati. Nazadnje so teroristi zažgali hišo in so zgoreli.

Protigrški bojkot se v Smirni boljbolj širi.

Zrakoplovec Canon se je v Versaillesu ubil.

DNEVNE VESTI.

Opozarjamo čitatelje na današnji uvodnik, iz katerega lahko razvidijo kake narodne izdajice so naši klerikalci. Vse bi jim človek odpustil — pravijo ljudje — samo tega jim pa ne moremo in ne smemo, da so za Judežve groše prodali Ljubljano Nemcem in da so z volilno reformo spravili v občinski svet pet Nemcev. Tako je prav! Narodne izdajice jo morajo v nedeljo dobiti po grbi tako kot jo take propalice zaslužijo!

S. L. S. nasprotnica slovenskih obrtnikov. Ni jih večjih požeruhov kot so klerikalci in njihovi farovski ljudje. Vse bi radi spravili v svojo nenasično malho. Vse obrti bi najraje sami izvrševali. Za viško cerkev so napravili vsa mizarska dela sami franciškani. Okna, vrata, spovednice in klopi vse so napravili franciškani med seboj. Fleckajnarji čisto posnemajo kloštre na Španskem. Niti ficka obrtnega davka ne plačajo, nobene usposobljenosti nimajo, nobene koncesije nimajo in vendar v svojem samostanu izdelujejo vsa mizarska dela. Celot motor imajo, da lažje konkurirajo. Če bo šlo to tako naprej, mora vrag vzeti vse obrtnike in le samostani se bodo dobro imeli le franciškani si bodo redili trebuhe na stroške naših obrtnikov. Pa se še upajo klerikalci trditi, da niso nasprotniki obrtnikov. Ljudski sleparji!

Terorizem. Klerikalci hočejo zadnje dni vse strahovati. Posebno jim je na poti tudi na magistratu g. Magister, to pa samo za to, ker ga mestni delavci spoštujejo in mu zaupajo. Klerikalci mislijo, da bodo strahovali vse ljudi, ki ne drve z njimi. Ti ljudski sleparji, ki imajo za delavce le prazne besede, ki delavcem s hujškanjem le škodujejo hočejo že sedaj, ko se nimajo nobene posebne besede na magistratu, vse ljudi strahovati. Pa naj so le potolaženi. Še en teden ni več od tega, ko bo Ljubljana pokazala, da ne mara klerikalnega terorizma. Se par dni in klerikalci bodo zopet izgubili na magistratu še tisto malo moči, ki so jo imeli pod Laschanom. V nedeljo bodo izgubili iz magistrata zadnji sledovi klerikalno - nemške medvlade!

Sram jih samih sebe. Od vseh strani prihajajo poročila kako se klerikalci sramujejo klerikalne kandidatne liste. V I. razredu kandidira na prvem mestu Kregar, ki ne toži, četudi smo ga že opetovano pozvali, da naj to stori. Mož je goljuf, slepar in kradel pri volitvah v trgovsko-obrtno zbornico. Lepe pojme, pravijo klerikalni volilci I. razreda, more od nas imeti vodstvo S. L. S. ko misli, da bomo tako omakeževanega človeka volili. Četudi doseže dr. Šusteršič in škof, da se še ta teden preiskava ustavi, za nas je sodba že gotova. Kregar in Štefe morata ali tožiti ali

pa se umakniti iz politike. Najbolj žalostno in sramotno pa je, da ta dva človeka, ki sta goljufala in sleparila drži in podpira sam škof Jeglič. Sramota je to za našo stranko, sramota pa je tudi za katoliško cerkev, ki vsled takih lumparij in sleparij trpi. Čudno ni, da peša vera in še manj se čudimo, da gre nazaj po deželi bera. Tako sodijo o svojih možeh klerikalci sami. Sram jih je samih sebe. Zato pa otmimo poštenjaki Ljubljano pred sleparji in goljuhi!

Skupna in ločena pota pod tem naslovom je pisal „Slovenec“ 23. novembra 1908. takole: „Gre se za cilj doseči, da moreta o tistih stvareh, ki so vsem Slovincem skupne, tudi vsi Slovinci skupno nastopati. Za nič več in za nič manj! V ta namen je treba najprej dostojnosti vsaj v dnevnem časopisu. Osebnih napadi morajo ponehati“. Tako „Slovenec“. Sedaj pa sodimo klerikalce po teh besedah in po njih dejanjih in uvideli bomo, da so klerikalci največja gobeždala, največji sleparji in ljudje, ki drugače govore, drugače delajo!

Manifestacijska blamaža tako nazivlja „Slovenec“ nedeljski shod v Mestnem domu. Pravi, da je ljudem, ki so bili na shodu „odleglo“, tisti pa, ki niso šli manifestirati, so pa lahko veseli. Ker je bilo premalo ljudi, da je izostal nameravani sprevid z zastavami po mestu. Tako „Slovenec“. Edin odgovor na take klerikalne lumparije je, da vsi, ki so bili v nedeljo na shodu ljudstvu razlože kako podlo in nesramno laže škofovo glasilo. Ker ima laž kratke noge, bodo klerikalci v nedeljo 23. potegnili „ta kratko.“

Klerikalna gonja zoper argentinsko meso. Klerikalni generali niso zadovoljni, da se je v Ljubljani začela redna prodaja argentinskega mesa. Dočim klerikalci sami pojedjo največ argentinskega mesa — celo vrhniški dekan ga je naročil in dobil večjo množino — zabavljajo proti njemu klerikalni voditelji po časopisu, in sicer zato, da bi se kmetu bolj prikupili. Razen tega pa delavcu še argentinskega mesa ne privoščijo in hujšajo zoper njega, da bi ga med občinstvom diskreditirali. Ti katoliški lumpje, ki hočejo, da bi bila še večja draginja mesa, pravzaprav zaslužijo, da bi se jih pošteno kaznovalo, ker delajo s svojo protiaargentinsko gonjo ravno delavstvu največ škode. Laž je, da leži v mestni klavnic čez 17000 kg argentinskega mesa in laž je, da je za to meso denar procvržen. Res pa je, da se meso od dne do dne odprodaja in da je meso zelo lepo in prav izobno. Tako dobre kvalitete za ta denar v Ljubljani še sploh nismo imeli mesa. Nekaj drugega pa je, kar slabo vpliva na razprodajo argentinskega mesa. To namreč, da so veleagrarci dosegli posebno stroge predpise za razprodajo tega blaga. Mesarji imajo vsled teh odredb take sitnosti, da se jih vsakdo boji. Tudi je nemogoče da bi vsi ljubljanski mesarji prodajali samo argentinsko meso. Od prvega začetka pa je že spadala prodaja argentinskega mesa na stojnice na Vodnikov trg. Danes se tu na splošno zadovoljnost čisto redno in stalno prodaja argentinsko meso. Kdor hoče jesti okusno, dobro in ceneno meso, ga kupi na Vodnikovem trgu in se prav nič ne ozira na hujškanje klerikalcev.

Trije Šusteršiči eden drugega vredni. Dr. Šusteršič ima še dva brata. On sam je imel v Ljubljani sina v nemškem oddelku gimnazije, njegova rodbina pa sploh najraje živi le od nemške besede in nemškega duha. Dr. Šusteršič bi se že zdavnaj podpisaval Schusterschitz in bi že vdnaj

odkrito prisegel na nemški prapor, da ne bi vedel, da je takoj nemogoče čim to odkrito stori. Na tihem pa lahko igra vlogo še tako hinavskega človeka in klerikalci mu tega ne zamero. Odkrit nemškutar je dr. Šusteršičev brat, ki je nekje na Tirolskem uslužben. Pred par leti je bil prestavljen v Gorico, pa mu je slovenska zemlja bila premalo „nobel“ in preveč slovenska. Kmalu se je dal nazaj na Tirolsko prestaviti. Tretji dr. Šusteršičev brat je stari Meksikajner, ki je dal v sobotnem „Slovencu“ neko „svoje mnenje“. Trideset let noben človek ni o tem starem Meksikajnarju ničesar drugega slišal kot to, da je čisto pozabil na svojo domovino, da zaničuje svoj jezik in da vzgaja svojo famijo — špansko! Tako so vsi trije Šusteršičevi bratje eden drugega vredni. S. L. S. pa je lahko ponosna na take narodne voditelje.

Kako škof skrbi za onemogle duhovnike? Poroča se nam: Na Šmarni gori je že več let nastavljen neki blizo 100 let star župnik imenom Piacentini. Mož mara biti po govorjenju soditi, kak istrski Italijan, ki le za silo lomi naš jezik, dostikrat v nehoti zasmeh poslušalcev njegovih pridej. Od kod je prišel ne vemo, je tudi vseeno, ni pa vseeno, zakaj je škof tega reveža poslal na tak odromarjev in domačinov obiskovani kraj, kot je Šmarna gora. Stari mož je že dve leti bolehen in v zadnjem času večinoma vedno v postelji, za svoj poklic torej popolnoma nezmožen. Ker se v zadnjem času toliko govori o tem duhovniku, kako zanemarjen leži in čaka v postelji svoje smrti, so ga šli te praznike nekateri ljubljanski izletniki obiskat. Kar solze so prišle obiskovalcem v oči, ko so starega duhovnika zagledali. Mala, nizka, zaduhla soba, v kotu zanemarjena stara postelja, ruhe umazane, kot da je 10 let niso videle vode, starček sam ves zanemarjen z dolgo, divje poraščeno brado in lasmi. Če bi ne bil revež tako slaboten, tako onemogel, kar strah bi bilo človeka, če ga pri vhodu v sobo pogleda. Na mizi poleg sebe ima malo trombento, spodaj na tleh pa zvonce, z njima kliče kadar kaj potrebuje. Je namreč popolnoma osamljen v poslopju nekdanjega tabora, strežejo mu pa gostilničarke v hiši pod cerkvijo. Na vprašanje, koliko je star, je starček odgovoril: blizo 100 let. Očividno je bil vesel obiska, dasi je znano, da se je pred to boleznijo ogibal družine. Da je ta že na robu groba ležeči duhovni starček tako zanemarjen, ni zameriti tistim, ki ga strežejo. Pač pa je to škandal vseh škandalov za našega škofa, da pusti takega reveža svojega duhovnega sobrata v taki zanemarjenosti že z leti bolnegaležati kot kakega hudodelca v taboriski zaduhli ječi vrh Šmarne gore!

Ljudstvo se vzbuja! Cela Ljubljana je za pričo, da se nedeljski shod v „Unionu“ še primerjati ne da z našim shodom v „Mestnem domu“. Nele to, da je bila naših zborovalcev petkrat več kot klerikalnih, marveč to je posebne važnosti kakl so bili zborovalci pri nas in v „Unionu“. Pri nas trezni, pametni možje in žene, ki imajo tudi svojo pamet in svoj razum. V „Unionu“ se je zbrala čeda zabitih backov. Čuki so čukali, kavke so kavkale, lemenatorji pa so tvorili jedro klerikalnih zborovalcev. V nedeljo je zopet Ljubljana pokazala, da so klerikalci v Ljubljani ničle, pokazala je, da je začelo tudi tiste nekdaj zaslepljeno in poklerikaljeno ljudstvo kazati klerikalcem hrbet. Protiklerikalno gibanje v Ljubljani od dne do dne raste, klerikalna klika pa se pred ko-

raki naših razprševa kot sitna nadležna megla pred vzhajajočim solncem. Ljudstvo se vzbuja in v nedeljo bo pokazalo da noče rimskega jarma in farovškega jerobstva. Proč s klerikalnimi sleparji!

Klerikalna korupcija. Kregarjev lestenec v deželnem zboru je simbol klerikalne večine v tej korporaciji. Ne radi tega, ker je Kregar napravil lestenec, marveč radi tega, ker je dobil ta klerikalni koritar delo brez razpisa, je to korupcija. S to korupcijo pa so klerikalci v deželnem zboru šele začeli in danes bi lahko že napisali cele knjige o korupciji S. L. S. v deželni hiši.

Narodno izdajstvo bi radi prikrili. Klerikalci se zavedajo, da so napravili s tem, da so spravili v občinski svet Nemce tako narodno izdajstvo, da jim celo najbolj pohlevni in udani klerikalci to štejejo v zlo. Kar v tla gledajo ti efijalti! Sedaj pa hočejo to narodno izdajstvo prikriti s tem, da pišejo in citirajo vsakojake zastarele stvari. Še Metuzala bi jim prav prišel, če bi bil naprednjak. Vsako stvar pa tako obrnejo, kakor njim kaže. Vse jim pa to nič ne pomaga. Res je samo to, da S. L. S. stranka korit, stranka figamož, stranka propalic, okužena stranka, v kateri se zbirajo najostudnejše narodne izdajice. In tako stranko figamož, propalic, korit in izdajic naj Ljubljanci volimo? Ne nikdar ne! Klerikalce proč od čistih vrat ljubljanske mestne hiše!

Dr. Slajmer in železničarji. Iz železničarskih krogov smo prejeli sledeče poročilo. Najhujši udarec, katerega nam je mogla prizadejati klerikalna banda, je ta, da so nam izpodrinili nad vse priljubljenega in blagega primarija g. dr. Slajmerja. Da! Ravno mi železničarji imamo največ vzroka, hudovati se nad klerikalnim terorizmom. Koliko razbitim in razkosanim železničarjem je dr. Slajmer ohranil življenje, koliko revnim rodbinam ohranil očeta. Ali nam bo sedaj nenadomestnega dr. Slajmerja morda nadomestoval dr. Zajc? Železničarji! zapomnite si to klerikalno lopovščino.

Klerikalna večina v deželnem šolskem svetu izrablja zdaj svojo moč v klerikalne namene. Kakor zasedajo po deželi vsa boljša mesta s klerikalnimi hinavci, tako hočejo tudi na novo šolo v Prule poslati same hinavce, inteligentne in dobro kvalificirane učitelje pa zapostaviti in prezreti. Za napredek ljudske šole tem klerikalnim falotom v raznih korporacijah itak ni, njim je le za pomnožitev njih malovredne bande!

Ne pritiskajte narodnih kolkov na glasovnice in kuverte! Da ne zgube glasovnice veljave, ne sme biti na volilni kuverti nobene črte zarisan in ničesar nanjo pritisnjena. Ravno tako je rabiti le tiste glasovnice, ki jih stranka razpošilja in katere dobi vsak volilec. Tudi na glasovnice si ne sme ničesar prilipiti. Ne pritiskajte torej narodnih kolkov na glasovnice in kuverte ako nočete, da se uniči Vaš glas!

Znani klerikalni agitator in razgrajac „svetnik“ Globelnik je v nedeljo v svoji pijanosti v neki gostilni tako razgrajal in nadlegoval goste s svojo učenostjo, da so bili isti primorani ga pod milo nebo postaviti. Celo lastni pristaši so se ga sramovali in eden za drugim je odkuril iz gostilne. Globelniku svetujemo naj nikar zopet kje ne izziva, ker ne boče tako po ceni skozi prišel, kakor je v aferi, ki jo je imel z gospodom Breskvarjem.

Razsvetljava na kolodvoru južne železnice. Pred štirinajstimi dnevi je razširila uprava južne železnice na tukajšnjem kolodvoru med tiri razsvet-

MALI LISTEK.

Letošnja opera.

(Dalje.)

Dasi se mu je predbacivalo od konkurenčne strani, da čez tri leta ne bode več pel, sem prepričan, da se bode razvil v bariton, katerega bode sprejelo z veseljem vsako večje gledališče nego je naše. Tudi v zadnjem dejanju je stal na stopnji, ko je dosegel v drugem in si tako zasigural dobro kritiko, kajti naše občinstvo sodi pevca po zadnjem tonu in če je ta slab, je pevec obče slab.

Partija kneza v Čarostrelcu nudi pevcu kot mala pevska točka lepe prilike pokazati svoj glas, a efektna ni in zato se jo obče rado prezre v pohvali. Tudi v tej partiji, se je pokazal g. Peršl kot mnogo obetajoč material, a še bolj jasno je dokazal to v Janko in Metka. Tu razdeljene partije so na obsegu majhne, zahtevajo pa izvežbane pevce in g. Peršl ji je bil kos. Kakor že preje omenjeno, mi je ugajal najbolj v Boheme, kjer se je razvil njegov v srednji legi in višini lepo doneči glas, do mogočnosti, dasi mu pri tem ni zmanjkalo moči do daljnih triumfov. Nižine res nima bog ve kakšne i radi tudi v Tannhau-

serju ni mogel priti popolnoma do veljave, a kar ga najbolj diči, je lep nastavek, ki mu daje lepo glavno rezonanco, kar pri drugih naših basistih le redkokdaj opazamo. G. Peršl, ki je obiskoval neko privatno šolo na Dunaju ima sigurno še lepo prihodnost pred seboj in uverjen sem, da bode žel še prave triumfe, kajti da je zmožen je pokazal z letošnjim nastopom, ki je bil tudi prvi, kot prim-baritonist. Žal, da nas tudi on zapusti, čestitamo mu pa že v naprej in želimo skupno z gđc. Maro Peršlovo obilo sreče.

R. Bukšek. Koliko se je že zabavljalo čez g. Bukšeka, bodisi iz konkurence bodisi iz gole čestihlepnosti in nevošljivosti, a vse ga ni zadelo. In prav ima! Hodi svojo pot, ne oziraj se na levo ne na desno in pogazi z svojo odločnostjo zapreke, ki se ti stavijo pred noge! Zakaj gotovi ljudje ne morejo g. Bukška, mi je popolnoma neznano, grdo pa se mi zdi, da so se dobili med njegovimi stanovskimi kolegi ljudje, ki so ga pred časom črnili in mu hoteli tako odjesti še tisto bore kruha, ki ga daje slovenska Talija našim močem. Rodom Slovenec, domačin naš in vendar bolj neupoštevani kakor vsakdo, ki priroma iz tujine s prazno glavo, še slabšim grlom in brezmejnimi velikostjem.

Edino enkrat sem videl, da je moral g. Bukšek ponoviti svojo arijo

in sicer pred leti v opereti Punčka. Arija sama na sebi ima precej opernega značaja in g. Bukšek jo je izvedel mojstrsko. Od tiste dobe se nisem čul posebnega aplavza na rovaš g. Bukša pri nobeni operi, dasi nam je ustvaril vedno le dobre tipe in se kosal velikokrat s prvimi baritonisti. Vzemo Daliborja. V tej operi je sigurno posekal g. Peršla, ki mu začetniška trema ni dala priti do veljave. Tudi sicer je pokazal v tej igri, da ni prazno sleme, kot marsikdo.

Puščavnikova partija iz Čarostrelca se prilaga njegovemu glasu krasno in pel jo je z občutkom, svojo vlogo v Tannhauerju je izvedel zadovoljivo in obča kritika takrat je bila, da se naj ga da izvežbati na Dunaj, kar se pa lahko reče, a težko izvede. Mecen pri nas so bele vrane.

V Boheme sem se čudil, da se upa nastopiti v tako veliki vlogi, a prepričan nas je, da se drzne s svojim glasom marsikaj, pred čemur bi kdo drugi kapituliral. Nikdar nas ni pustil razočaranega, bil je vedno svoj nalogi kos; da dosegel bi drugod pohvalo, pri nas seveda ne.

Nekaj individualnega imamo občudovati na tem pevcu. Začel je svojo karijero, če se ne motim v Zagrebu kot dramatični igralec in se tudi posvetil z vno dramo. A kakor je baš pri nas navada, da se porabi človeka

za vse, začel je tudi g. Bukšek peti, ker je pač moral. A vendar v tem se nismo motili. Material, ki ga vsebuje g. Bukšek ni le vreden vežbanja, temveč dolžnost gotovih faktorjev bi bila, da taki materiali ne poginejo. Brez šole, pomislite operni pevec brez šole, ki pa zadošča v celoti našim zahtevam, kaj bi se dalo narediti še iz njega po nekaj letih vežbanja. Je sicer naša navada, da se izkorišča človeka do kosti, a lepa baš ta navada ni in se zna enkrat kruto maščevati.

G. Bukšek ni bariton temveč bas-bariton v pravem pomenu. Njegov glas pride do spodnjega a in v višini do e v popolno veljavo, je lepe barve in močan, doneč, v večini brez rezanja in bi pridobil na obsežnosti pri vežbanju sigurno še mnogo. Tudi nastavek ni pravilen in radi tega tudi težko zmague visočino. Čudno je tudi to, da pri nas ne zna kapelnik od g. Beniška sem nikdar znižati višine v akordu, dasi ve, da vsak pevec ne more zmague predpisane višine. Tudi se podeljuje g. Bukšku kot bas-baritonu velikokrat previsoke vloge in v opereti bode moral kmalu začeti tenor. Še čudno, da mu ne dajo sopranskih vlog in ga oblečejo v ženska krila. Sicer je pa pri nas vse možno.

Ne vem, če se bodo navadili Slovenci kdaj občudovati tudi vrline domačinov. Seveda store to v popolni

meri pri glupih neumnostih v operetah v čemer dajo pa le slabo spridevalo svojem znanju. Tujec ima pri nas lahko polje, vse se mu klanja in ga hvalisa, četudi ni za drugega kot za strašilo. Domačina se toleče po glavi, dokler jim ne pokaže fige, potem govore o nehvalečnosti napram Sloveniji in take fraze.

G. Bukšek nam ostane zvest tudi nadalje in vesel sem, da ga bodem videl zopet. Gotovo bi imel sicer boljše stališče v tujini a ne ustraši se boljša doma in zagotovljen je lahko, da je prebil leta nezaupnosti že davno in da ga smatramo kot našega pevca, na kojega smo vsak dan ponosni. Njegovim sovražnikom pa, ki ne znajo drugega kot zabavljati kličem: sram vas bodi!

J. Križaj, basist. Ni dolgo od tega, ko nam je bilo to ime neznano. Iz naše vrste je in zato sem ga dvalrat tako vesel. Učenec g. prof. Hubada, poskusil je že po preteku do brega leta šolanja srečo z Mazzepo na slovenskem odru. Poskus se mu je obnesel in ostal je v naročju slovenske muze. Kako dolgo?

Lansko leto je fungiral kot sekund-basist a že takrat posekal z vsakim nastopom prvega basista.

(Dalje.)

ljavo. Postaviti je dala od prelaza Dunajske ceste do Martinove ceste okoli 20 petrolejskih obločnic, ki gore in razsvetljejejo prostor celo noč. Vedne neizgore in število ponesrečenih delavcev so slednjič vendar dregnile gotove kroge, da so v večjo varnost življenja svojih uslužbencev nekaj ukrenili. Pa ne mislite, da se je to v Ljubljani, pričelo, kaj šele! To razsvetljavo imajo kolodvorji v Št. Petru, Nabrežini, Divači, Postojni in višje gori ležeče postaje — že davno!

Narodnonapredni volilci za ko-lizejski in šentpeterski okraj se va-
bijo danes ob 8. zvečer na sestanek
v gostilno pri Goršiču na Radeckega
cesti. Pridite v mnogobrojem številu.

Trbovlje. Preminul je na veliko-
nočni pondeljek za vratno boleznijo
tukajšnji rojak rudniški poduradnik g.
Hubert Rancinger. Pokojni je bil vrl
narodnjak in značajen mož. Zapušča
gospo s tremi otročki. Pogreb bo
danes ob štiri uri popoldne. Rodbini
naše sožalje, rajnemu pa blag spomin.

Občinska kriza v Sp. Šiški je
zdaj tako daleč, da je g. Pogačnik
zopet prevzel vodstvo občine, dokler
se ne imenuje gerent. Virilist g. Rotar
ni odstopil, kot se je nam zadnjič po-
ročalo, ampak to je bil klerikalac g.
Anton Kadunc.

Sreča v nesreči. V noči na veli-
konočni pondeljek, po 2. uri jutraj je
neki stražnik I. ljubljanskega zavoda za
straženje in zaklepanje zapazil, kako je
padel neki človek čez škarpno na sv.
Jakoba nabrežju ter obležal tik pred
Ljubljano. Poklical je hitro nekega
mestnega redarja na pomoč, nakar sta
oba pijanega neznanca spravila na
varno. Pozneje je redar „ponesrečenca
v rožicah“ vsega spraskanega spremil
na dom v Rožno ulico.

Nov del mesta ob Dunajski
cesti. Prihodnje dni prično na bivšem
vojaškem oskrbovališču ob Dunajski
cesti podirati stara poslopja, kjer se
bo prostor zidal z novimi moder-
nimi stavbami.

Vreme. Južni vetrovi, oblačno,
tekmo 24 ur dež, po hribih sneg,
splošno nestanovitno vreme.

Kuga, ki je letos razsajala v
Mandžuriji, in nje posledice, se vidi
v izbornih naravnih posnetkih v kine-
matografu „Ideal“. Priporočamo v
ogled.

Klerikalna abeceda za ljubljanske volitve.

(Sestavil Bav-bav.)

Aprila četrta nedelja
v Ljubljani kredit nam bo vzela.
Boj bo za volitve silno trd in vroč,
agitiraj mor'mo dan in noč.
Cesta na volišče res ni huda,
naš pa bo veljala mnogo truda.
Če bomo ljudstvo dobro goljufali,
precej glasovnic bomo si nabrali.
Debelo laži in slepari,
da te ne vjamejo tega se vari.
Enkrate ena je ena,
Ljubljana je za nas izgubljena.
Figo liberalcem, nam pa groš,
nam korito polno, liberalcem koš.
Goljufija, sleparija, laž debela,
to program je vsega naš'ga dela.
Huda nam v Ljubljani beli prede,
buče naše polne so že zmede.
Izdajalstvo naše vsakdo že pozna,
na besede naše nikdo nič ne da.
Jezo ljudsko smo si nakopali,
na cedilu bomo vsi ostali.
Kislo je grozde za nas v Ljubljani,
kakor za lisico v bajki znani.
Ljuidstvo imamo na jeziku vsaki čas,
blagor ljudstva pa nič ne briga nas.
Mera naših grehov polna je do vrha,
zato se nam povsod hudo že krha.
Naša barva bela in rumena,
naše geslo — agitac'ja nepoštena.
Osel je, kdor z nami še glasuje,
sam on v lastno svojo skledo pljuje.
Prešerno smo se včasih norčevali,
v nedeljo belo bomo pa jokali.
Resnica velik naš sovražnik je,
kar prigolj'fali smo, nam vse podre.
Suhe in prazne so naše kase,
dolga pa čez glave nam rase.
Šibo Bog svojo nad nami vihti,
pomoči nobene za nas več ni.
Terorizem ne zaleže več,
naša moč povsod bo kmalu preč.
Um in pamet sta dve stvari,
ki jih pri nas dobili ni.
Vera vaša je v nevarnosti,
s tem moramo terc'jalke farbat.
Zadnja ura nam že bije,
konec bo naše lumparije.
Žalostna je naša abeceda,
vsa Ljubljana nas z zasmehom gleda.

Volilci pozor!

Kdor še ni dobil legitimacije, naj
gre takoj na deželno vladno in naj jo
tamkaj zahteva. Kdor je dobil legiti-
macijo le za en razred, naj gre še po
legitimacijo drugega razreda. Kdor
dobi legitimacijo, pa je na njej napačno
ime, priimek, stan, ali stanovanje, naj
gre k vladni in naj pusti popraviti.
Kdor bi se še sicer ne spoznal pri
volitvah, naj se oglasi v strankinem
tajništvu, ki je od danes naprej od-
prto vsak dan nepretrgoma od 10. ure
dopolodne do 9. ure zvečer.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Pogajanja glede reforme brambnega zakona.

Dunaj, 18. aprila. Danes je do-
spel semkaj ogrski ministrski pre-
sednik grof Khuen-Hedervary v spre-
stvu svojega tajnika in finančnega
ministra pl. Lukácsa. Tekom dopoldne
sta oba ogrska ministra konferirala
med seboj. Konference se je udeležil
tudi namestnik zunanjega ministra
Aehrenthala, grof Pallavicini, ki je na-
d trčetrt ure razpravljaval s Khuenom.
Med Bienertom in Hedervaryjem
danes še ni prišlo do sestanka. Poga-
janja se bodo nadaljevala jutri, ko
prideta na Dunaj tudi ogrski justični
minister Szekely in brambni minister
Hazay. Grof Khuen bo jutri opoldne
cesar sprejel v posebni avdienci. Pri-
čakovati je, da bo pri tej priliki pri-
šlo do končne rešitve. Khuen ostane
na Dunaju do četrta.

Naslednik Neumanna

Zagreb, 18. aprila. Vladni pri-
staži kandidirajo za Neumannovega
namestnika banalnega svetnika Bro-
šana, dočim kandidira koalicijski biv-
šega pravosodnega šefa dr. Badaja.

**Srbi in obisk kralja Petra v Budim-
pešti.**

Belgrad, 18. aprila. Srbska jav-
nost je vest o obisku srbskega kralja
v Budimpešti vzela jako mrzlo na
znanje. Listi sicer registrirajo vest,
vendar brez vsakega komentarja. —
Zlasti med dijaškimi krogi vlada radi
kraljevega obiska v Budimpešti velika
nejevolja. Kakor se poroča, namera-
vajo za časa Petrove odsotnosti iz
Belgrada velike protestne demonstra-
cije proti kraljevemu obisku v Budim-
pešti. Nasprotno pa pišejo dunajski
listi o kralju Petru skrajno prijazno
in spoštljivo.

Demistja Sasanova.

Petrograd, 18. aprila. V diplo-
matskih krogih se zatrjuje, da položi
ruski zunanji minister Sasanov v naj-
krajšem času svojo demistijo. Njegov
naslednik bo do sedanjih ruski poslanik
v Carigradu, Čarikov.

Vstaja v Albaniji.

Cetinje, 18. aprila. Pri vasi Do-
liku je prišlo med vstaši in Turki do
hunega spopada, v katerem so bili
Turki popolnoma poraženi. Vstaši so
zaplenili ves turški transport in okoli
300 pušk. Tudi pri Kupleniku so bili
Turki vrženi nazaj z velikimi izgubami.
Turški orožniki so neprestano v
nevarnosti, ker jih vstaši vedno iz-
vabljajo v zasede. Tako so vstaši v
bližini črnogorske meje izvabili v za-
sedo 25 turških orožnikov in vse po-
strelili.

Črnogorska skupščina.

Cetinje, 18. aprila. „Glas Crno-
gorca“ prinaša kraljevski ukaz, s ka-
terim se sklicuje črnogorska skupščina
na 27. aprila k izvanredni seji. Na
dnevnom redu bo vprašanje izvanred-
nega kredita albanskim vstaškim be-
guncem. „Glas Crnogorca“ tudi ob-
javlja komunikate, da so vse vesti o
kakem aktivnem sodelovanju črno-
gorskih vojakov pri vstaji, popolnoma
neresnične. Brigadir Janko Vukotić, ki
je bil odposlan na mejo, je izjavil,
da se črnogorsko prebivalstvo na meji
popolnoma mirno obnaša. Kar se tiče
orožja, katero so našli Turki pri padlih
albanskih vstaših, je general Vukotić
izjavil, da so bile dotične puške sicer
v resnici črnogorske, vendar pa sta-
rejšega sistema, katere je vlada raz-
delila med obmejne črnogorske pre-
bivalce.

Lastnik in glavni urednik Milan Plut.
Odgovorni urednik dr. Ivan Lah.
Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Kupujte „JUTRO“.
Izvod samo 4 vinarje.

Mali oglasi.

Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službe,
4 vin. — Najmanjši znesek 50 vin. — Pis-
menim vprašanjem je priložiti znamko 20 vin.
— Pri malih oglaših ni nič popusta in se pla-
čujejo vnaprej; zunanji inserenti v zankah.
Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Na prodaj je mala, nova, moderna, pri-
pravna in res po ceni hišica.
Interesenti se naj obračajo na S. Rogelj,
Vrhnika.

Urarskega pomočnika in učenca sprejme
takoj Fr. P. Zajec, Ljubljana.

Gospodinja se želi proti plačilu naučiti
kuhati pri boljši rodbini. Ponudbe pod »Ku-
hinja« do 18. t. m. na upravnishvo »Jutra«.

Elegantno stanovanje s štirimi sobami,
kuhinja, kopalnica, balkon in drugimi pri-
tiklinami se odda za majev termin. Radeckega
cesta 3, I. nadst. 165/3—1

Posestvo z že več let obstoječo gostilno
in trgovino v kraju z razvijajočo se industrijo.
tik železniške postaje, se prodaja vseh družinskih
razmer. Natančneje pri Ivanu Levičarju, Krmelj,
Dolenjsko. U 37/5—1

Išem mesto hišnika, oziroma hišnice v
kaki vili ali navadni hiši za avgust. 222 3—1

Kupim še dobro ohranjeno kopalno peč
in prodam ameriško blagajno samoručna-
rico. M. Jemec, Ljubljana. 223 3—1

Šivalni stroj (Singer) za krojače s čol-
ničkom, skoraj nov, se ceno prodaja. Stari trg
št. 15, I. nad. 224

Nov glasbeni instrument (čelo) se ceno
prodaja. I. Levičar, Krmelj, Dolenjsko U 61

Tužnim srcem javljamo vsem so-
rodnikom, prijateljem in znancem ža-
lostno vest, da je naša iskreno ljub-
ljena, dobra hčerka, oziroma sestra,
gospodična

Marija Zorman
učenka meščanske šole

danes ob 11. uri dopoldne v 17. letu
svoje starosti po dolgem, mučnem trp-
ljenju, previdena s sv. zakramenti za
umirajoče mirno zaspala v Gospodu.
Truplo predrage nepozabne po-
kojnice se bo v sredo, dne 19. aprila
1911, ob 5. uri popoldne v hiši žalosti
na Žabjaku št. 3 blagoslovilo in potem
na pokopališču pri Sv. Križu položilo
k zadnjemu počitku.

Predrago pokojnico priporočamo
v blag spomin in molitev.
V Ljubljani, 17. aprila 1911.
Ivan in Marija Zorman, starši
Fr. Zorman, brat Gabrijela Zorman, sestra

Senzačna iznajdba! Gostilničarji! - Pozor!

Patent - opletene - steklenice za vino itd.

s higijenično pripravo, ki pri nata-
kanju zabrani vsako nečistobo in goščo;
zgorej je ventilator, ki se da varno za-
preti, odvodna pipa se da z enim ti-
pom odpreti in zapreti, pa tudi zakle-
niti. Iznajdba iz higijeničnih pa tudi
varnostnih in gospodarskih ozirov po-
sebnost za gostilničarje jako priporoč-
ljiva. Vsako ponatikanje, pa tudi vsako
poneverjenje izključeno.

Steklenice od 10 l dalje v zalogi

D. Žnidarič
gostilna pri Zlati ribi.

Naznanilo.

Slavno občinstvo, kakor tudi vse
svoje cenj. odjemalce vljudno opozarjam,
da sem prepustil svojo edino prodajo

UNDERWOOD

strojev za Kranjsko tukajšnji tvrdki

The Rex Co.

Šelenburgova ulica št. 7
ter prosim, da se v potrebi naročil in
poprave „Underwood“-strojev ozirate

edino

le na zgoraj omenjeno tvrdko.

C. A. MAHOVICH, Trst
Glavno zastopstvo pisalnih strojev
„UNDERWOOD“.

Slavn. občinstvu se na-
znanja, da ima vsakdo,
ki hoče

po ceni kupiti kako zemljišče ali hišo

najlepšo priložnost sedaj,
ker

take priložnosti ne bo nikdar več

Natančnejša pojasnila daje
Peter Matelič

-- Škofja ulica št. 10. --

Kuč za slabokrvne in prebolele
je zdravniško priporočeno črno
dalmatinsko vino Kuč najboljšje
sredstvo 5 kg franko K 4.50.
Br. Novakovič, Ljubljana.

A. Feldstein

priporoča svojo
galanterijsko knjigovoznico
na Radeckega cesti št. 12.

Prva kranjska drogerija, parfu-
merija, fotomanufaktura itd.

Anton Kanc

Ljubljana, Židovska ulica št. 1.

ANA GOREC, Ljubljana

Dunajska cesta 16 (dvorišče Schneider & Verovšek).

**Zaloga koles „Puch“, „Union“ in
drugih znamk ter vseh posamez-
nih delov. Najfinejše pneumatike.**

Rabljena kolesa. **Izposojevanje koles.** Postrežba to-
vedno v zalogi. čna in solidna.

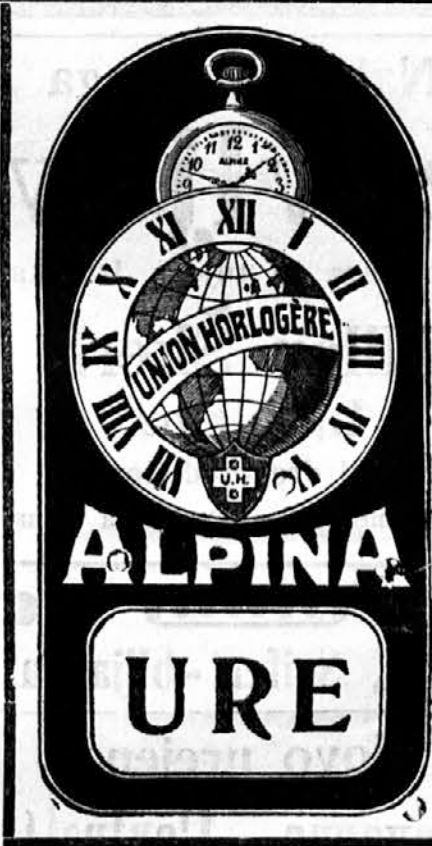
Telefon interurban št. 129.

Valjšeni mlin v Domžalah I. BONČAR, LJUBLJANA

Centralna pisarna in skladišče: Vegova ulica št. 6.

Priporoča pšenično moko izvrstne kakovosti
kakor tudi otrobe in druge mlevske izdelke.

Zastopstvo in zaloga v Gorici:
Gruden & Co., Stolni trg št. 9.

Priznana največja, resnično domača, že
25 let obstoječa eksportna tvrdka.

Franc Čuden,

urar

Ljubljana, Prešernova ulica 1

samo nasproti Frančiškanske cerkve

je delničar

največjih tovarn švicarskih ur „Union“ v
Genovi in Bielu, **on torej lahko po
originalno tovarniških cenah**
garantirano zanesljivo, v vseh legah in
temperaturah po njegovem astronomičnem
regulatorju regulirane, svetovno znane

ALPINA URE

z matematično preciznim kolesjem — v
zlatu, tulu, srebru, nikeljnu in jeklu

prodaja.

Nedosežno velika izbira. Večletno jamstvo.
Ceniki zastoj in poštnine prosti.

Jutro se prodaja v Trstu po 4 vinarje

v naslednjih tobakarnah:

Becher, ulica Stadion,
Trevisan, ulica Fontana,
Pipan, ulica Fabra,
Bevk, trg Goldoni,
Vovk, ulica Carducci,
Stanič, ulica Molinpiccolo,
Sekovar, Vojašnični trg,
Hrast. Poštni trg,
Može, ulica Miramar,
Magolo, ulica Belvedere,
Geršina, Rojan,
Raunacher, Campo Marzio,
Bruna, SS. Martiri,
Ercigoj, ulica Massimiliana,
Rončelj, ulica S. Marco,

Cechimi, ulica dell' Istra,
Bruna, ulica del Rivo,
Bubnić, ulica Sette Fontane,
Gramaticopulo, ul. Barriera,
Spöder, ulica Barriera,
Lavrenčič, Vojašnični trg.
Benusi, Greta,
Kichel, Rojan,
Baje, ulica Geppa,
Luzatto, ulica Acquedotto,
Segulin, ulica Industria,
Železnik, Sv. Ivan,
Lug, ulica S. Lucia,
Zidar, Sv. M. Magdalena,
Hreščak, ulica Belvedere.

Spominjajte se prekoristne družbe sv. Cirila in Metoda!

Oblastveno avtorizirani in zapriseženi

geometer Lisec
Ljubljana, Sodna ulica 3
prevzema vse zemljemerske zadeve ter jih najhitreje izvršuje po najnižji ceni.

Čemu bi ne pisali

po vzorce sukna
in modnega blaga
za moške obleke
od tvrdke:

A. Tomec,
razpošiljalec sukna v Humpolcu
na Češkem
če nas to nič ne stane!

Tovarniška znamka „IKO“.

Specialiteta: edina ura slovenska za telovadce.
Dobri e samo pri tvrdki:
H. SUTNER, Ljubljana, Mestni trg in Sv. Petra c.

Lastna tovarna ur v Svici.

Kite iz las

po 5, 7, 9 in 12 K. — Barva za lase in brado „Neril“ od dr. Drallea v steklenicah po K 2— velike K 4. Lasne podlage in vse vrste mrežice. Lasulje, brade, šminke in vse drugo za maskiranje priporoča po zmernih cenah

S. STRMOLI, brivec in lasničar
Ljubljana, Pod Trančo št. 1 (zraven čevlarskega mostu.) Izdelovalnica za vsa lasna dela. Cenik se pošilja na zahtevo zastoj.

Najboljše apno,

ustanovljeno leta 1873, priporoča J. Taufer, starejši, Zagorje ob Savi. Naslednik: M. Medveda, A. Mauerja in J. Schweigerja.

Cene zmerne. Postrežba solidna.

Mihael Prestenjak,

krovec

Šelenburgova ulica št. 6.

se priporoča slavnemu občinstvu, za pokrivanja in popraviljanja vsakovrstnih streh po najnižjih cenah.

Najboljše odgovori „Slovenca“ vsak naš prijatelj, ako se naroči na „Jutro“, ali pa najde novega naročnika!

Priporoča se največja zaloga oblek
za gospode in dečke.

Vedno najnovejša

konfekcija za dame in deklice.

A. LUKIČ Ljubljana, Pred škofijo št. 19.

Solidna postrežba!

Nizke cene!

„JUTRO“ se prodaja v Ljubljani po 4 vinarje

v naslednjih tobakarnah:

Južni kolodvor, na peronu.
Državni kolodvor.
Blaž, Dunajska cesta.
Sever, Krakovski nasip.
Pichler, Kongresni trg.
Česark, Šelenburgova ulica.
Dolencec, Prešernova ulica.
Fuchs, Marije Terezije cesta.
Sajč, Dunajska cesta.
Mrzlikar, Sodna ulica.
Šuble, Miklošičeva cesta.
Zupančič, Kolodvorska ulica.
Pirnat, Kolodvorska ulica.
Šenk, Resljeva cesta.
Kotnik, Šiška.
Tivolj, na žel. prel. pri Nar. domu.
Košir, Hišlerjeva ulica.
Stlene, Valvazorjev trg.
Sušnik, Rimska cesta.
Ušeničnik, Židovska ulica.
Kleinstejn, Jurčičev trg.

Wisla, Gosposka ulica.
Kustrin, Breg.
Tenente, Gradaška ulica.
Velkavrh, Sv. Jakoba trg.
Sitar, Florjanska ulica.
Blaznik, Stari trg.
Nagode, Mestni trg.
Kanc, Sv. Petra cesta.
Treo, Sv. Petra cesta.
Kušar, Sv. Petra cesta.
Podboj, Sv. Petra cesta.
Elsner, Kopitarjeva ulica.
Blizjak, Zaloška cesta.
Remžgar, Zelena jama.
Blč, Zaloška cesta.
Svetek, Zaloška cesta.
Jamšek, Tržaška cesta.
Štravs, Škofja ulica.
Zadel, Karlovska cesta.
Ojstriš, Poljanska cesta.
Sterkovič, Dunajska cesta.

Največja zaloga čevljev
domačega in tujega izdelka.

Milan Škerl,
Ljubljana,

Šolski drevored št. 8.

Cene zmerne. — Postrežba točna.

2 nova moderna Seifert - biljarda.

Novo urejena
Kavarna „Central“
na sv. Petru nasipu 37
je vso noč odprta.

Solidna postrežba.

Slav. občinstvu se toplo priporoča s spoštovanjem

Štefan Miholič,
kavarnar.

2 nova moderna Seifert - biljarda.

Naročajte in kupujte „JUTRO“!

Izvod samo po 4 vinarje.

Lepota ženskega lica je ključ, ki odpira mnoga in mnoga vrata!

Lepo in belo lice

kakor tudi gladke in nežne roke podaja brez dvoma blagodišča krema brez maščobe

OLIMPIA

pripravljena na poseben način iz najfinejših in najneškodljivejših sestavin. Radi spretni kemične spojivke se porablja

OLIMPIA

suha krema tudi kot najboljša milo. — Cena malemu lončku K 1-20, velikemu K 2-—. — Glavna zaloga v

lekarni Trnkóczy v Ljubljani.

*V velikonočnem tednu so
:: cene veliko znižane ::*

*pri vseh izgotovljenih oblekah
za gospode in dečke, ter konfekcijah za dame in deklice!!*

Angleško skladišče oblek

== O. Bernatovič ==

Ljubljana, Mestni trg št. 5.

Rezervni zaklad
nad pol milijona
== kron ==

Kmetska posojilnica
== ljubljanske okolice ==

Stanje hranilnih
vlog dvajset
milijonov kron

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v lastnem združnem domu v LJUBLJANI Dunajska cesta št. 18

obrestuje hranilne vloge po čistih

4 1/2 %

brez odbitka rentnega davka

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Posojuje na zemljišča po 5 1/2 % brez amortizacije ali na amortizacije po dogovoru.

Eskomptuje
trgovske menice.

Eskomptuje
trgovske menice.

Ustanovljena
leta 1882.

Ustanovljena
leta 1882.

Denarni promet
v letu 1910
K 100,000.000—

Upravno premoženje
v letu 1910
K 20,500.000—

Del. glavnica:
K 5,000.000

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Stritarjeva ulica št. 2.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %

Rez. fond nad
K 610.000.